MASARYKOVA UNIVERZITA V BRNĚ
FAKULTA SOCIÁLNÍCH STUDIÍ
KATEDRA MEZINÁRODNÍCH VZTAHŮ A EVROPSKÝCH STUDIÍ

Posudek oponenta na magisterskou diplomovou práci

Česká zahraniční politika vůči Izraeli v letech

1989 – 2012

Autorka diplomové práce: Jana Foberová

Autor posudku: PhDr. Michal Kořan, Ph.D.

Diplomantka si pro svou diplomovou práci zvolila politicky rezonující a relevantní téma, které je zároveň obtížné uchopit analyticky a badatelsky – československou, později českou zahraniční politiku vůči Izraeli v letech 1989 do roku 2012. Pro naplnění svého cíle si autorka zvolila tři otázky: zda je ČZP konzistentní a kontinuální; jaké důvody stojí za českou vstřícnou politikou vůči Izraeli; Je ČZP shodná se zahraniční politikou EU.

Již z názvu a cílů je patrné, že jde o cíle mimořádně ambiciózní a náročné na splnění. Naplnění podobně vysokých ambicí je možné za předpokladu, že autor/autorka pracuje s velmi přesně vymezenými termíny a koncepty, jasnými referenčními body výzkumu a s jasným analytickým rámcem. Bohužel, žádnou z těchto podmínek práce nenaplňuje. Z textu je patrné zaujetí autorky pro danou problematiku a rozhodně i patřičnou míru orientace, nicméně toto jsou atributy, které jsou nutnou, nikoli postačující podmínkou pro úspěšné sepsání diplomové práce.

Především práci chybí uvedení pojmů „konzistentní“, „kontinuální“, „vstřícná“, „shodná“ atd. do operacionalizované podoby. Jinými slovy – v textu není ani zmínka o tom, jaká kritéria bude autorka používat pro získání odpovědi na výše uvedené otázky. S tím souvisí i to, že práci chybí uvedení jasných referenčních bodů, tj. konkrétních dimenzí, oblastí a agend zahraniční politiky, z nichž by autorka čerpala odpovědi pro své otázky. V neposlední řadě nelze uznat jako dostačující dva odstavce, věnující se starším českým skriptům k analýze zahraniční politiky, za stanovení analytického rámce práce. Dále musím poukázat na strukturu práce, která svou povahou vlastně znemožňuje naplnění deklarovaných cílů – mělká sonda do dějin židovstva na českém území, do vztahů mezi ČSSR a Izraelem a hlavně pak nesmírně povšechná kapitola k EU a Izraeli poskytují v lepším případě encyklopedický sumář, v horším pak nepříliš povedenou syntézu několika málo knižních zdrojů. Za pozitivní lze považovat hutný popis česko-izraelských vztahů po roce 1989, kdy autorka pracuje s velkým množstvím zdrojů a pramenů, o to větší je ale škoda, že se více nezamyslela nad analytickým uchopením práce, neboť takto pouze vrší na sebe data a informace, bez širšího analytického přesahu (např. dle konkrétních témat, aktivit na bilaterálním či multilaterálním poli, počtu a povahy uzavřených smluv, společných iniciativ, počtu návštěv, atd. atd.). Výsledkem je tak

souhrnné shrnutí jednotlivých zdrojů informací a dat a to je dle mého soudu pro úspěšnou magisterskou diplomovou práci málo. Analytičtější přesah pak nenabízí ani závěr.

K tomu lze také dodat, že se autorka nevyhnula i některým – vcelku závažným – věcným chybám, když mezi *Kodaňská kritéria* rozšíření EU počítá i kritéria geografická.

Na práci lze určitě ocenit množství zapracovaných zdrojů jak sekundárních tak primárních, stejně tak vysoce oceňuji snahu oslovit přímo aktéry ČZP. Kodaňská kritéria, která mají ekonomickou, politickou a geografickou složku.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem jsem blíže k názoru, že autorka by měla dostat ještě jednu možnost k tomu, aby ukázala, že s množstvím získaných dat a informací umí lépe analyticky pracovat, že je schopna své nadšení do tématu převtělit do plnohodnotnějšího badatelského textu. Z toho důvodu navrhuji práci hodnotit stupněm *F – Nevyhovující,* případně *E – vyhovující* v případě excelentní obhajoby.

V Praze, 14. 1. 2013 Michal Kořan